

[Sønderby]

at skulle bygge store kemiske rensningsanlæg. Vi har ikke sagt, at det kan lade sig gøre, men hvis ikke man undersøger det, kan det i hvert fald ikke lade sig gøre.

Det har været sagt, at man skal fremskynde kvælstof- og fosforundersøgelsen i Limfjorden. Ja selvfølgelig, det er der da ingen diskussion om, men jeg må gøre opmærksom på, at det ikke kan fremskyndes mere, end det sker gennem den undersøgelse, som miljøministeren har sat i gang, for den skal netop klarlægge alle disse problemer med kvælstofudledning og med fosforudledning. Når den undersøgelse er færdig, må vi tage en drøftelse om, hvordan vi løser problemerne, og da vil vi også være med.

Hove Sørensen (SF):

Jeg skal ikke bidrage ret meget til diskussionen om næringssaltforureningen. Det kommer vi tilbage til i næste uge, hvor vi får rig lejlighed til at diskutere det.

Jeg har et par kommentarer til et par af ordførerne.

Hr. Ahlmann-Ohlsen er inde på, at fiskeriet standsede brat. Da Vesterhavet brød igennem ved Thyborøn, stoppede sildefiskeriet. Her må jeg da pege på, at de undersøgelser, der er foretaget, viser, at sildefiskeriet rent faktisk stoppede i Limfjorden i 1965-66, og det var vist noget tidligere, Vesterhavet brød igennem ude ved Thyborøn - var det ikke i begyndelsen af århundredet?

Hr. Steffensen var inde på, at kristeligt folkeparti har tillid til, at kommunale myndigheder lever op til deres ansvar. Det synes jeg ikke der er grund til altid at have tillid til. Jeg synes, der har været mange eksempler på, at de ikke gør det, og det svarer heller ikke helt rigtig til de ord, hr. Steffensen brugte engang i sommer i TV-Avisen, da det kom frem, at Grenå kommune ikke mente sig i stand til overhovedet at kontrollere miljølovens bestemmelser med hensyn til spildevandsudledninger. Jeg ved derfor ikke, hvor meget vi skal lægge i det.

Med hensyn til dagsordener vil jeg sige, at SF kan støtte socialdemokratiets dagsorden, hvis den kommer til afstemning først. Hvis det er den radikale, der kommer til afstemning først, er vi enige i, at på nogle punkter er den noget strammere, men vi er lidt i tvivl om, hvorvidt vi sådan uden videre kan tage

miljøministerens redegørelse til efterretning. Der er et par ting i den, jeg ikke er så glad for.

Ministeren siger, at hvis regeringen helt eller delvis overtog disse opgaver, ville der være tale om en forflygtigelse af det ansvar, der påhviler de kommunale myndigheder; og videre siger ministeren, at det selvfølgelig er en forudsætning, at de kommunale myndigheder viser tilstrækkelig vilje til at tage rimelige miljømæssige hensyn i deres beslutninger og til at føre disse beslutninger ud i livet. I de heldigvis sjældne tilfælde, hvor der handles i strid med lovgivningen, må staten selvfølgelig træde til.

Jeg ved ikke, om jeg er enig i, at tilfældene er så sjældne endda, men lad nu det ligge. Hvis jeg imidlertid kan tolke det sådan, at miljøministeren er enig med os i, at der er grænser for, hvor stor bevægelsesfrihed kommunerne har i det kommunale selvstyres helige navn, er det ikke det store problem.

I slutningen af sin tale siger miljøministeren, at der skal føres forhandlinger med landbruget og landbrugsorganisationerne om en løsning på næringssaltproblemerne. Jeg vil gerne spørge, om det betyder, at der skal være tale om enighed med landbruget og landbrugsorganisationerne, inden vi herfra kan tage initiativer til at løse disse problemer, eller vi må regne med, at landbruget ikke får lov til urimeligt at forhale de løsninger og de initiativer, som vi alle ved er nødvendige over for dette problem.

Hvis vi kan få et tilfredsstillende svar på de spørgsmål, vil vi kunne stemme for den radikale dagsorden. Ellers må vi overveje vores stilling.

Poulsgaard (FP):

Jeg takker ministeren for svaret om det nævnte anlæg. Men er det ikke sådan nu, at man skal helt ned på havbunden, at man skal have dykker og en hel masse ting for at få det plantet ud? Jeg spørger bare, jeg er ikke helt sikker på det, men så kan det blive en bekostelig affære.

Når vi ikke kan stemme for det radikale forslag, ligger der ikke noget som helst andet i det, end at vi er bange for de økonomiske konsekvenser. Vi er inde i en periode, hvor staten skal spare penge, og den dagsorden kan jo godt tolkes sådan, at man næsten åb-